

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 11Co/375/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915201000  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915201000.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, adresa na doručovanie Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporcovi: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. B.. XXX/X, XXX XX X., v konaní o zaplatenie sumy 226,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/59/2015-21 zo dňa 22.06.2015, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa a zároveň rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

Nárok navrhovateľa posudzoval okresný súd podľa ustanovení § 79 ods. 1, § 101 ods. 1, 2 O. s. p. Prvostupňový súd dôvodil tým, že navrhovateľ podaním návrhu na začatie konania inicioval začatie občianskeho súdneho konania, ktoré je svojim charakterom sporovým konaním. Ďalej dôvodil, že základnou črtou sporového konania je formulovanie petitu návrhu na začatie konania, ktorým navrhovateľ požadoval ochranu svojich práv a bolo výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazu má priamo spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1, § 101 ods. 1 O. s. p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti ako podmienky pre úspešné uplatnenie nároku v súdnom konaní podľa okresného súdu je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania. Podľa okresného súdu navrhovateľ teda v konaní niesol zodpovednosť za výsledok sporu tým, že v konaní neunesol dôkazné bremeno. V súdnej veci síce navrhovateľ splnil svoju povinnosť tvrdenia, keď v návrhu na začatie konania popísal skutočnosti rozhodné pre posúdenie dôvodnosti jeho nároku, avšak listinné dôkazy, na ktoré sa v návrhu na začatie konania odvoláva, napriek opätovným výzvam okresného súdu nepredložil a neučinil tak ani do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania na pojednávaní zo dňa 22.06.2015. Z uvedených dôvodov okresný súd potom nemal inú možnosť, ako zamietnuť návrh na začatie konania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa. Vyššie uvedené konštatovania platia v súdnej veci o to viac z dôvodu, že sa jedná o spor

zo spotrebiteľského práva, kedy súd z úradnej povinnosti je povinný skúmať dôvodnosť uplatneného nároku, či v prípadných zmluvných dojednaniach nie sú obsiahnuté neprijateľné podmienky, resp. či nárok ako taký nie je premlčaný.

O trovách konania okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva nepriznal, nakoľko si odporca náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Navrhovateľ voči rozsudku podal odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vrátil mu vec z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom. Poukázal na to, že jeho návrh bol úplný, so všetkými prílohami a náležitosťami. Pozostával z návrhu na vydanie platobného rozkazu, z výpisu obchodného registra navrhovateľa a právneho zástupcu, osvedčovacej doložky, z predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia, z úverovej zmluvy č. 4404049677 a úverových zmluvných podmienok, z výzvy k splateniu celého dlhu, výpisu čerpania splátok a úhrad. Návrh obsahoval všetky potrebné prílohy, aby súd mohol v predmetnej veci rozhodnúť. Odporcovi bola zaslaná výzva na splatenie dlhu, ako aj oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia, ako preukazujú poštové podacie hárky, výpis čerpania splátok a úhrad preukazoval právny nárok navrhovateľa, ktorý si uplatňuje. Navrhovateľ využíva služby inej spoločnosti, ktorá zasiela návrhy na príslušné súdy v potrebnom počte rovnopisov a potrebnými prílohami. Preto má navrhovateľ za to, že návrh na súd došiel úplný a so všetkými náležitosťami. Výzvou zo dňa 27.04.2015 doručenej navrhovateľovi dňa 12.05.2015, bol vyzvaný, aby preukázal tvrdenia, na ktoré sa odvoláva a doručil okresnému súdu v určenej lehote prílohy. Navrhovateľ na výzvu nereagoval, nakoľko spoločnosť disponuje externým poštovým oddelením, ktoré denne prijíma väčší počet zásielok. V danom prípade, ak súdu nedošiel potrebný počet rovnopisov s prílohami, mal postupovať v zmysle ustanovenia § 43 O. s. p.. Okresný súd mal vyzvať navrhovateľa uznesením, v ktorom ho vyzve, aby nesprávne, neúplné, alebo nezrozumiteľné podanie doplnil, alebo opravil v lehote, ktorú určí. K takémuto postupu zo strany súdu nedošlo, preto mal návrh odmietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom podľa § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Prvostupňový súd v súdnej veci zamietol návrh navrhovateľa z toho dôvodu, že navrhovateľ si síce splnil povinnosť tvrdenia, keď v návrhu na začatie konania popísal skutočnosti rozhodné pre posúdenie dôvodnosti jeho nároku, avšak listinné dôkazy, na ktoré sa v návrhu na začatie konania odvolával, napriek opätovným výzvam súdu nepredložil a neučinil tak ani do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Návrh na začatie konania potom okresný súd zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa. S uvedenými závermi okresného súdu sa odvolací súd stotožnil v plnom rozsahu.

Odvolateľ namietal, že okresný súd pochybil, keď nevyzval navrhovateľa uznesením, aby doplnil svoje nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie v lehote, ktorú mu určil a tým mu odňal možnosť konať pred súdom.

Podľa § 212 ods. 3 O. s. p., na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z citovaného ustanovenia procesného predpisu potom vyplýva, že odvolací súd musí vždy rešpektovať procesnoprávne vady konania pred súdom prvého stupňa, pokiaľ mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takéto vady musia byť vždy v bezprostrednom vzťahu k možnosti nesprávnosti výsledku konania. Kedy o takúto procesnú vadu ide, je vecou posúdenia konkrétneho prípadu.

Odňatie možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu zákon priznáva. O takúto vadu konania ide len vtedy, ak išlo o postup nesprávny (posudzovaný z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom, alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní. V danom prípade k takémuto pochybeniu zo strany okresného súdu nedošlo.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu, ako aj zo spisového materiálu je zrejmé, že navrhovateľ síce splnil povinnosť tvrdenia, ako správne konštatoval okresný súd, keď v návrhu na začatie konania navrhovateľ popísal skutočnosti rozhodné pre posúdenie dôvodnosti jeho nároku, avšak listinné dôkazy, na ktoré sa v návrhu na začatie konania odvolával, napriek opätovným výzvam nepredložil a neučinil tak do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Odvolací súd má za to, že v zmysle ustanovenia § 79 ods. 2 O. s. p. navrhovateľ bol povinný pripojiť k návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvolával okrem tých, ktoré nemohol pripojiť bez svojej viny. Napriek výzvam, ako bolo konštatované vyššie (hoci neboli realizované formou uznesenia v zmysle ustanovenia § 43 ods. 1 O. s. p.), ktoré navrhovateľ riadne prevzal, si povinnosť uloženú ustanovením § 79 ods. 2 O. s. p. nespĺnil. V tejto súvislosti treba konštatovať, že ak účastník túto povinnosť nespĺní, súd nepostupuje automaticky podľa ustanovenia § 43 ods. 1 O. s. p., keďže v prípade nespĺnenia dôkaznej povinnosti nejde o taký nedostatok konania, pre ktorý by sa v konaní nemohlo pokračovať. Rozhodujúce na posúdenie postupu súdu z hľadiska ustanovenia § 43 ods. 1 O. s. p. bude kritérium procesnej ekonómie, resp. hospodárnosti konania. Navrhovateľovi preto nič nebránilo, aby si túto povinnosť splnil, keďže spolu s výzvou zo dňa 08.04.2015 na zaplatenie poplatku bol vyzvaný aj na predloženie príloh, na ktoré sa odvoláva v žalobnom návrhu. Pričom na zaplatenie súdneho poplatku adekvátne reagoval, avšak výzvu na predloženie príloh úplne ignoroval. Napriek tomu bol opätovne vyzvaný výzvou zo dňa 28.04.2015, na ktorú taktiež nereagoval. Neobstojí preto námietka odvolateľa spočívajúca v tom, že podal riadny a úplný návrh spolu so všetkými prílohami. Z procesného hľadiska možno konštatovať, že navrhovateľovi bolo umožnené, aby si túto povinnosť riadne splnil, a to najneskôr do času, kedy súd vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania. Okrem toho aj z ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, ktoré navrhovateľ súdu včas zaslal, vyplýva, že sa zjavne riadne neoboznámil s obsahom výzvy na splnenie povinnosti, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 79 ods. 2 O. s. p. S prihliadnutím na okolnosti daného prípadu možno ustáliť, že prvostupňový súd obsahovo naplnil ustanovenie § 43 ods. 1 O. s. p., i keď nezvolil výzvu formou uznesenia, avšak vyhodnotil námietku odvolateľa ako dôvodnú práve z dôvodu nenaplnenia formy, by znamenalo príliš formalistické vykladanie daného ustanovenia.

Odvolací súd dodáva, že opačný výklad by znamenal fakticky zvýhodnenie toho účastníka konania, v tomto prípade navrhovateľa, ktorý si nespĺnil svoju procesnú povinnosť, napriek opätovným výzvam na jej odstránenie. Zároveň by takýto výklad bol v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania.

Z uvedených dôvodov potom okresný súd správne zamietol návrh na začatie konania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prináleží náhrada trov konania. V danom prípade bol úspešným účastníkom odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, a preto mu ju odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.